

I folketingsåret 1965-66 afgik et af tingets medlemmer ved døden: forhenværende minister *Poul Hansen*, om hvem formanden i tingets første møde i den nye samling udtalte:

„For snart et par måneder siden modtog vi det bitre budskab, at medlem af dette ting, forhenværende minister *Poul Hansen* den 13. august var afgået ved døden, kun 53 år gammel.

Efterretningen herom kom for de fleste helt uventet. Den gjorde overalt et smerteligt indtryk, fordi Poul Hansen var et menneske, som i sjælden grad havde skabt respekt og sympati omkring sig. Vi nærrede et tilsyneladende velbegrundet håb om, at han var på vej til at genvinde kræfterne efter det hjertetilfælde, der i fjor forsommer slog ham ud af kurs.

Hans livsbane er et smukt eksempel på, hvor vidt det ved flid og målbevidst stræben i en stor idé's tjeneste er muligt at nå også for den, der måtte nøjes med almindelig folkeskoleuddannelse, når den rette inspirationens ild er der. Og den havde Poul Hansen.

Han blev i de unge år sat i snedkerlære, og opholdet på Esbjerg højskole betød et gennembrud for ham. Han viste her sine eminente evner, et åbent sind, der — uden antydning af fanatisme — magtede skalaen fra alvor til ironi. Han var som født til at være tillidsmand i en stor bevægelse og blev da også efterhånden helt indfanget af organisatorisk arbejde, først som sekretær i Danmarks socialdemokratiske Ungdom, senere som dette forbunds idérige formand.

Herfra gik vejen til bestyrelsesposter inden for andre politiske organisationer og til en omfattende journalistisk virksomhed, der i forbindelse med de utallige møder, han

